

flagdag for det. Og det er sådan set det, der er min og regeringens pointe, nemlig at vi har valgt at sige, at besættelsen markeres med to flagninger, men vi anerkender, og det har jeg også understreget i min besvarelse til dette beslutningsforslag, at det er vigtigt, at der er en god, saftig, livlig debat om betydningen af samarbejdspolitikken og det, der fulgte efter.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil ikke hænge mig så meget i ordet flagdag. Jeg vil egentlig hellere sige mindededag, for dermed understreger man dets betydning.

Forholdet er jo, at justitsministeren er medlem af en regering, hvis regeringschef har sagt det efter min mening fuldstændig rigtige: Vi står i en kulturkamp; det er dens udfald, der er afgørende for Danmarks fremtid.

Det er en kulturkamp, der netop slutter sig tæt til 29. august, til kravet om national selvstændighed, selvbevidsthed, selvrespekt. Og derfor synes jeg, det er så afgørende, at man fastholder den 29. august i en situation, hvor jo hele den moderne historieskrivning påvirket af 1968 er ved at bagatellisere og reducere den 29. august til noget ligegyldigt, for samarbejdspolitikken havde ret.

Dette er en aktuell debat. Den er utrolig afgørende for den kulturkamp, der er regeringens grundanliggende, og derfor synes jeg søreme, at vi skal tage det væsentligere end at begynde at drøfte flagdage. Dette angår virkelig fremtiden for os alle sammen.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Søren Krarup, at jeg intet problem har med, at man diskuterer det væsentlige og substansen. Men regeringens pointe – og det er altså en enig regerings pointe – er, at det ikke betyder, at den 29. august gøres til flagdag.

Samarbejdspolitikken ophørte for 62 år siden. I 1950 besluttede den ansvarlige minister, det var dengang statsministeren, og det blev underskrevet af kongen, at der alene skulle være to flagdage. Det betyder ikke, at man ikke må diskutere den 29. august, og hvad der både før og herefter fulgte. Det betyder alene, at man ikke vælger at sige, at vi nu så mange år efter igen ved at gøre det til en flagdag vil markere den 29. august som dette. Men derfor kan man jo sagtens diskutere begivenhederne.

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Det skal bare være ganske kort. Jeg hæftede mig ved, at justitsministeren sagde, at det var vigtigt, at vi alle sammen kunne stå sammen om flagdage. Så vil jeg da godt høre, om ikke ministeren så også mener, det er vigtigt, at vi kan stå sammen om at markere den 29. august, hvor man smed nazisterne ud af de danske regeringskontorer.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jo, jeg tror da, der er mange begivenheder, som vi kan stå sammen om. Den 29. august var en skelsættende dato både for de danskere, der levede dengang, og for eftertiden, og den har betydet meget for den historieskrivning, der efterfølgende har fundet sted. Men der er jo også mange andre datoer, som vi alle sammen kan være fælles om, og som betyder noget for os.

Min pointe er egentlig bare, at jeg synes, det er vigtigt, at man diskuterer det her, og jeg synes på en eller anden måde også, det er befriende, men det kan altså ikke afhænge af, om det er en flagdag eller ej. Det kan godt være en vigtig begivenhed, selv om det ikke er en flagdag.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det kan godt være, at jeg hørte galt, da hr. Kim Christiansen lige før stillede justitsministeren et spørgsmål, men jeg synes faktisk, han kom til at sige, at vi den 29. august smed nazisterne ud af regeringskontorerne. Det havde jeg forventet at landets justitsminister, uanset alle vores uenigheder om samarbejdet og forhandlingspolitikken i øvrigt, havde taget afstand fra. Så det vil jeg godt bede justitsministeren om lige at knytte en bemærkning til.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg mente såmænd bare, at det var hr. Kim Christiansens måde ligesom at få fyret op under en debat på, som man ønsker i dag, om samarbejdspolitikken og de konsekvenser, den havde. Jeg har allerede redegjort for, at hvad der skete den 29. august, jo var, at regeringen forsvandt fra regeringskontorerne, og at man overgik til departementschefstyre.